

Reimsin automuseo

Type MT 1925

1

2

3

Reimsistä puhuttaessa ihmisille tulee varmaan ensimmäiseksi mieleen siellä oleva katedraali, mutta kävelymatkan päässä katedraalista on myös automuseo (Musée Automobile Reims Champagne), johon kannattaa piipahtaa. Nähtävillä on yli 230 autoa, satakunta polkuautoa, tuhat pienoismallia ja muuta autoiluun liittyvää rekvisiittaa.

Meidän lomamatkamme jatkui Tanskan kokoon-tumisesta kohti Champagnen aluetta. Reimsiin saavuttuamme käytimme luonnollisesti tilaisuutta hyväksemme ja kävimme katsomassa, millainen valikoima Relluja automuseosta löytyy. Ollaanhan Ranskanmaalla, joten odotukset olivat korkealla.

Museo on perustettu 1985 entisen metallitehtaan tiloihin. Näyttely on saanut alkunsa museon perustajan Philippe Charbonneaux'n kokoelmasta. Tilaa autoille on 4000 m², joten esille saa ihan näyttävän kattauksen. Kuten muissakin automuseoissa, niin myös täällä on vaihtuvia teemoja. Kul-loisenkin teeman voi tarkistaa museon nettisivuilta www.musee-automobile-reims-champagne.com/

Pienoismalleja (kuvissa 1 ja 2) löytyy riittävästi ja niitä on laitettu esille hieman eri tyyleillä. Ryhmittelyä oli tehty vuosien, aihepiirin ja merkkien mukaan, mutta ryhmittelyn onnistuneisuudesta voidaan olla välillä montaa mieltä. Pienoismallien ystäville tarjolla on kuitenkin nähtävää riittävästi ja aikaa saisi kulutettua niihin helposti puoli päivää. Pienenä erikoisuutena voisi mainita, että nähtävänä oli myös

esimerkkejä kokoamattomista malleista. En muista nähneeni sellaisia muualla.

Polkuautoja on nähtävillä runsaasti, osa varsinaisten autojen vierellä, mutta myös omana "osastona". Kuvasta 3 voi tutkailla, montako Rellua onnistuu löytämään ja kuvassa 4 näkyy, että polkuautoja on tehty vanhemmistakin malleista. Itse asiassa ne ovatkin usein tyylikkäämmän näköisiä kuin uusista malleista tehdyt.

Seinillä on esillä vanhoja kuvia ja esimerkiksi Rel-lujen ystäville kuvissa 5 ja 6 on paloja historiasta. Kuva Billancourtin tehtaasta on todellakin historiaa, sillä se on purettu. Ne, jotka olivat mukana 100-vuotisjuhilla, ehtivät vielä käymään paikan päällä. Kuvassa 6 Louis Renault on ajelulla vuonna 1899. Pariisista Montmartren kukkulalta löytyy erään talon seinästä laatta, jossa ajelusta on kerrottu. Monille tuo paikka on paljon tutumpi toisesta yhteydestä, sillä siellä on nykyään taitelijoiden markkinat.

Kuvassa 7 on esimerkki patenttihakemuksesta, joita on esillä useita. Aikojen saatossa Renault on paten-toinut monia autoiluun liittyviä keksintöjä. Kuvan 8

4

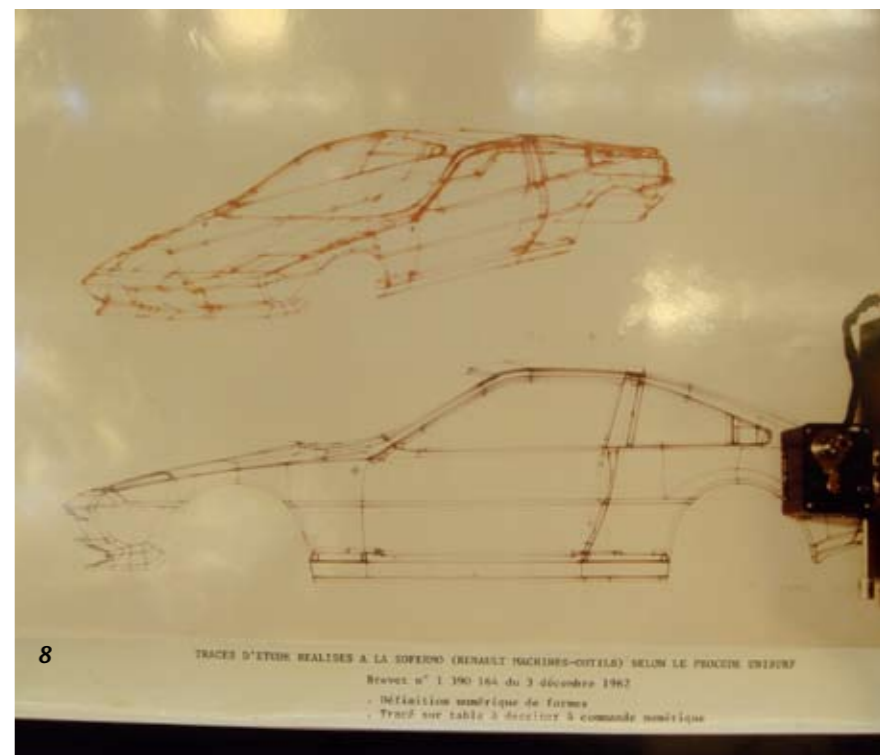
5

6

7

8

muototutkielma vuodelta 1962 on varsin mielenkiintoinen. Kun mallia katsoo, niin se näyttää olleen edellä aikaansa ja ehkä siksi sitä ei tuossa muodossa koskaan saatu meidän nähtäville.

Kuvat 10 ja 11 liittyvät autoon, jota en olisi uskonut näkeväni täällä, koska oletin siitä tehdyn vain yhden prototyypin (joka on Renaultin omassa museossa). Kyse on R16:n pappamallista ja kuten edelliselläkin näkemiskerralla, niin olen edelleen sitä mieltä, että onneksi tuota ei tuotu markkinoille. Kuvan ottamis-suunnasta perä ei näytä niin pahalta, mutta sivulta tai takaapäin se ei vain näytä luontevalta.

Kuvat 12, 13 ja 14 esittävät kuinka jenkkilässä maku on hieman erilainen kuin Euroopassa. Kuvassa on R25 vuosimallia 1985, vaikka sitä ei heti uskoi. Tähän sopii sanonta "myydään tyyllitaju tarpeettomana".

Kuvan 15 simulaattori on ollut autonkoulun kalus-toa ja sitä on käytetty ajoharjoittelun opettamiseen. Kyseessä ei ole ollut ihan leikkikalua, kun katsoo vieressä seisovan kontrollipöydän kytkin määrää. Siinä on ollut opettajallakin askartelemista. Tark-kasilmäisimmät varmaan huomasivat, että tämän

10

18

12

simulaattorin valmistaja on ollut Renault.
Kuvan 16 autoa voisi pikaisella silmäyksellä erehtyä pitämään vaikka Alpinena, mutta sitä se ei ole vaan on C.G. vuodelta 1970. Nimen kirjaimet tulevat tekijöiden nimestä (Chappe ja Gessalin). Viittaus Alpineen ei ole kuitenkaan kovin kaukana totuudesta, sillä herroilla oli näppinsä mukana A106 ja A108:n korisuunnittelussa. Tämän auton moottori (1204 cm³ / 85 hv) on peräisin Simcasta ja antaa huippunopeudeksi 190 km/h.

Kuvat 17 ja 18 esittävät kääpiöautoja eri vuosikymmeniltä. Lasikuituviritykset ovat vain muutamia vuosia vanhoja ja jotenkin vähemmän sympaattisia kuin vanhemmat virkaveljensä.

Käikenaikkiaan museo oli vierailun arvoinen ja sinne poikkeamista voi suositella, jos sattuu siellä päin liikkumaan.

Jorma Peisalo

11

Yleiskuva museosta

Type NN2 1928

Vanha malli ei ole Renault

Type EK vuodelta 1914

13

14

15

16

17